

РЕШЕНИЕ

№ 2804

гр. София, 26.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 20.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1511** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена жалба от Dr Н. Е., S.L., чрез ПИС срещу решение на председател на Патентно ведомство, с което е оставено без уважение искане с вх. № BG/T/2012/12711464-[4]/13.01.2021 за възстановяване на срока по чл. 72в, ал. 1 във вр. чл. 72в, ал. 5 от ЗПРПМ за подаване на искане за валидизация Според оспорващата страна – решението на председателя на ПВ е незаконосъобразен и постановен в при допуснати съществени процесуални нарушения. Искането е за отмяна на оспорваното решение на административния орган.

Ответник в производството – председател на Патентно ведомство, чрез пълномощник оспорва жалбата с искане за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

На 13.05.2020 г. на основание чл. 72в, ал. 1 от ЗПРПМ е подадено искане вх. № 70144362, на основание ал. 5 от чл. 72в от Закона за ревалидизация за България на посочения ЕР, след изменение в производство по чл. 101, ал. 3 от Европейска патентна конвенция. Към искането са представени документи, доказващи изпълнение на изискванията по подаденото искане, удостоверява се плащането на дължими държавни такси.

На 30.06.2020 г. в Бюлетин на ПВ на стр. 103 е публикуван „коригиран превод на описание към европейски патент, съгласно правило 140 от правилника за приложение на ЕПК - ЕР 2686006 T5.” Съдът не отрича, че публикацията е такава, каквото е и

отбелязаното в искането от 13.05.2020 г. за действие на европейски патент.

Според представляващия жалбоподателя, а това се установява от представена кореспонденция, неоспорена от административен орган и възразена в съдебното производство, са отправяни нееднократни запитвания по ел. поща за движението и резултатите по заявлението – 25.09.;19.11. и 26.11.2020 г. По преписката не са приложени отговори към заявителя, нито се твърди активна позиция по кореспонденцията в тази част.

На 30.11.2020 г. от страна на ПИС на оспорващия до ответника е подадено искане, в което се сочи: че са отправяни запитвания до държавен експерт, по движението на заявлението от 13.05.2020 г.; че статуса на заявлението не е променен от начало с отбелязване в регистърната система „Проверка на документи и такси след публикация В2“; след поредна справка се установява, че при попълване на заявлението от 13.05.2020 г. по електронен път е допусната техническа грешка с отбелязване Т5, а не дължимото за исканото действие по патента Т4 „превод на описанието и патентните претенции към изменен европейски патент“, като по тази причина се иска да се допусне поправка на явна фактическа грешка. В тази част е навежда довод, че от направеното искане и приложените към него документи е налице очевидно несъответствие между маркировката в искането Т5 и приложените документи/доказателства за искане, което е различно от основанието по Т5 – превод на патента, за което не е искана корекция, както и данните вписани в ЕПР. При несъответствието на маркирано в заявлението искане по Т5 спрямо приложенията към това искане, волята на заявителя недвусмислено следва да се тълкува като искане Т4. В изпълнение на манифестираната воля на жалбоподателя, административен орган, не е съобразил това и е приключил заявлението с резултат, който не е заявен и/или коригиран в условията на маркираното. В молбата от 30.11.2020 г. се поддържа продължаване действията по валидизация на ЕР след опозиция, като се сочи неизпълнение на законово задължение на държавен експерт заявителят да се уведоми заявителя да отстрани недостатъците в тридневен срок от съобщението за това с указание, че неотстраняването ще предизвика прекратяване на производството. Възражението е за неизпълнение законово задължение, административният орган да даде възможност за корекция/промяна на патента и едва след това да се произнесе по искането, като уважи или отхвърли искането.

С решение на държавен експерт се приема, че искането е уважено, така както е заявено от 13.05.2020 г. Разгледано по реда на чл. 72г, ал. 3 от ЗППМ и на 30.06.2020 г. е приключило, с публикуването в Бюлетина на ПВ. В решението се коментира, че с молбата от 30.11.2020 г. жалбоподател навежда различни от заявените правни основания. Отбелязаното в искането било явна фактическа грешка, което било доказано от приложените доказателства, а като извод на органа е, че с молбата се иска по същество възобновяване на производството, което не можело да стане, предвид изрично и изчерпателно сочените в чл. 99 от АПК правни основания. В решението, държавния експерт отрича да е в тежест на администрацията служебното начало, тъй като изцяло се съобразил с искането от 13.05.2020 г. На самостоятелно основание се сочи изтичането на срока за възобновяване на административното производство, като се сочи разпоредбата на чл. 99, т. 1 от АПК.

От страна на жалбоподател на 13.01.2021 г. на основание чл. 49 от ЗППМ е депозирано искане до ответника в настоящото производство – председател на ПВ. В искането се описва хронологията на действията на ПИС на жалбоподател, наред с

патетично описание на работата на кантората на ПИС в условията на извънредно положение във връзка с пандемична обстановка. Като правна обосновка, жалбоподател сочи, че държавния експерт, не е съобразил искането по Т5 с приложените доказателства, които са относими единствено към искане Т4, каквото е направено, но при допусната ЮФГ в искането. Тази грешка не е установена при обработване на заявлението, което е нередовно и е подлежало на оставяне без движение и даване указания на заявителя в съответствие с изискванията на чл. 30, ал. 2 от АПК и специалната разпоредба на чл. 8, ал. 4 във вр. чл. 2, ал. 2 от Инструкция за разглеждане на искания за временна закрила на заявки за издаване на европейски патенти и искания за действие на територията на РБ на издадени ЕР – при открито несъответствие на представените документи с изискванията данните по представеното искане да съответстват по вписаните в ЕПР. Соци се извадка, представена с искането от 13.05.2020 г. л. 30 от делото „(45) дата на публикация и посочване на решение по възражение: 19.02.2020 г. Бюлетин 2020/08“. Това недвусмислено налагало да се приеме, че направеното искане за коригиран превод може да стане единствено след ревалидизация на патента, заявен от жалбоподател. В искането се сочи практика на Служба за интелектуална собственост на ЕС, както и приложимостта на принципа на съразмерност при установено несъответствие.

По искането от 13.01.2021 г. пред председател на ПВ е образувано административно производство, като с решение от 22.01.2021 г., е оставено без уважение.

За да постанови акта си, ответник приема, че искането по чл. 49 от ЗПРПМ е допустимо, но неоснователно. Основанието за възстановяване на срока по този ред е да са установени непредвидени обстоятелства за пропускане на конкретния срок, в случая по чл. 72в, ал. 1 и ал. 5 от Закона. Липсата на легално определение на тези непредвидени обстоятелства се извлича от характера им, така, че да не са предвидими от страната и които са й попречили противно на волята й да спазва срока за извършване на определено процесуално действие. Посочва се и срока, в който може да се направи такова искане, като органът е приел, че този срок е спазен, но не приема основателност на изложените в искането причини, които не се споделят като непредвидени. Приема, че искането не е подкрепено с доказателства, обективизиращи наличието на такива причини.

В срока за оспорване на решението е подадена жалба срещу него, която съдът намира процесуално допустима и основателна.

Решението е издадено от компетентен орган, при спазена форма и е допустимо и валидно.

В хода на административно производство, считано от подаване на искането на 13.05.2020 г. административен орган, в лицето на държаваен експерт не е съобразил искането с приложените към него доказателства. Към искането е представен превод от регистрация на ЕР, извадка от Бюлетин 2020/08 във връзка с патент за състав, включващ диаминооксидаза за превенция симптомите на махмурлък, като в п. 45 е посочено, издаването на такъв европейски патент след възражение. Това е посочено и в искането за действие на патент вх № 70144362/2020. В заявлението е посочен и бюлетина на ЕПВ, за публикуване на европейския патент. Действително маркирано е като действие по патента Т5 - коригиран превод на описанието и/или патентните претенции към европейски патент. Към искането са представени описание на патента и решението по претенциите, публикувано в бюлетин 2020/08. Приложено е и описание към ЕР/BG 2686006 на ПВ от 2017 г. Безспорно е, че жалбоподателят, като

патентоприетел ползва правата по чл. 72в от Закона, а от всички изброени действия по подадено искане и приложенията към него е установена и волята му за признаване действието на европейския патент, придружено с превод на описанието и претенциите на български език, и се плати такса за публикация. От приложенията към искането следва извод, а и това не се оспорва, че то не е за коригиран превод, а за ревалидизация на патента след изменение в производство по възражение. За съда се налага извод, че администрацията на ПВ не е провела процедура по искането, като не е установила по приложените доказателства несъответствие на маркираното Т5 с тези доказателства – няма основание да се приеме искане за коригиран превод по причина, че към искането няма доказателства за такъв. Производството незаконосъобразно се развива по този ред и формално приключва с публикация в бюлетин на ПВ от 30.06.2020 г. На следващо място, считано от м. септември има три запитвания по движението на преписката по искане за ревалидизация на патент ЕР 2686006 от ПИС на жалбоподател до ПВ, като по никое от тях не е върнат отговор или уведомяване за приключило производство на 30.06.2020 г. по искането от 13.05.2020 г. Следва извод, че след като е изпълнено необективизирано, сгрешено искане от жалбоподател с нежелан от него и незаконосъобразен резултат, преписката не може да се приеме за приключена по същество, дори формално да е обработена, но не по начин и по искане на патентоприетеля. Основателно е оплакването за извършени действия от страна на държавен експерт при подаване на заявлението по реда на чл. 72г, ал. 4 от ЗППМ, което не е предмет на искането. За съда, както се посочи е установено, че има пълно несъответствие в това, което е искано и това, което е извършено.

Основателно е оплакването, че по отношение на задължението за даване на указания, при констатирано несъответствие администрацията на ПВ е бездействала. Дали е била задължена да прилага принципа на служебно начало, съдът приема, че да, тъй като чл. 9, ал. 2 и 4 от АПК е важен за административния орган по събиране на доказателствата, а когато са събрани е следвало прилагайки правилата на 35 от АПК да установи формалното несъответствие в маркировката по бланковото заявление. Органът, визиран, като държавен експерт не е указал дължимото съдействие за законосъобразно и справедливо решаване на въпроса - предмет на производството.

Съдът приема основателност на възражението на жалбоподателя за опорочена процедура, че не може да се изпълни действие по публикуване на коригиран превод, тъй като такъв: 1. Не е приложен за публикация; 2. Не може да се публикува без да има валидизация на патента. Съдът не е склонен да приеме нищожност на тези действия и завършващия ги акт, по формалното обяснение, че в искането е маркирано искане за такова действие. Същественото процесуално нарушение по липса на проверка на искане към съответствие на доказателствата, приложени към заявката е достатъчно да се приеме, че процедурата от 13.05.2020 г. до 29.12.2020 г., когато е отхвърлено искането за произнасяне поради допуснатата ЯФГ в заявлението, след дължимите уточнения е изцяло незаконосъобразна.

Предмет на настоящото производство е отказ на ответника да възстанови тримесечния срок по чл. 72в, ал. 1 във връзка чл. 72, ал. 5 от ЗППМ за подаване на искане валидизация на ЕР 2 686 006 В2 на територията на РБ. Административният орган, ответник е приел отсъствие на основание за установими особени непредвидени обстоятелства, но е приел допустимост на искането. За съда непредвидените обстоятелства се формират от това, че развилата се процедура пред ПВ до датата на подаденото искане за възстановяване на срок от м. януари, 2021 г., е

незаконосъобразна и само на това основание е следвало да бъде уважено искането. Страната, поискала възстановяване на срока в производство, което по същество не е приключило с признаване на основание на искането, различно от маркираното няма друга правна възможност. Активната позиция на страната – нееднократно искани справки, по които няма проявено отношение от ПВ, изпълнени искания по допустимостта на искането – приложени доказателства, внесени такси, установена представителна власт, са обстоятелства, които непредвидено от жалбоподателя не са ценени от задължената по закон администрация. В тази връзка за съда има установено обстоятелство, че жалбоподателя не може да предвиди приключване на процедура по заявлението, без да се прецени от администрация на ПВ, че соченото искане е несъответно на доказателствата, а от друга страна, при законово задължение за даване указания за отстраняване нередовност по искането, не се спазва тази процедура. В оспорваното решение, ответник взема отношение за дължимата грижа от ПИС по отношение на представявания, но не мотивира акта си във връзка с изложените обстоятелства от жалбоподател в искането по чл. 49 от ЗПРПМ от 13.01.2021 г. Независимо, че изложението за пандемична обстановка не е и не може да се приема за особено непредвидено обстоятелство в искането имо достатъчно правни аргументи, от които може да се приеме, че за жалбоподателя има основание да се приеме, че са налични особени непредвидени обстоятелства, като се уважи искането.

Изложеното налага да се приеме, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена. Решението на председател на ПВ е незаконосъобразно, тъй като не е мотивирано по правната обосновка на искането за възстановяване на срока, а от друга страна не е обсъдено дали развилото се производство по заявлението е довело до възникване на непредвидено обстоятелство, което препятства законосъобразното провеждане на процедурата по чл. 72в, ал. 1 от ЗПРПМ. Последиците от невъзстановяването на срока по чл. 72в, ал. 1 от ЗПРПМ водят до твърде строга санкция за искателя, а именно непризнаване действието на територията на България на процесния европейски патент, въпреки своевременно подаденото искане, заплатена държавна такса, удостоверяващи доказателства за наличието на правно основание за валидизация на заявения патент. Основателно е и оплакването на жалбоподателя за нарушен принцип на пропорционалност в административното производство пред председател на ПВ. Във връзка с член 122 от ЕПК от 1973 г., принципът на пропорционалност води до това, че тълкуването на тези разпоредби не трябва да налага средства, които не са подходящи, необходими или непропорционални по отношение на целта, а именно правна сигурност и правилно правораздаване чрез избягване на всякаква дискриминация или произволно третиране. Търси се баланса между правната сигурност и правилното правораздаване, от една страна и материалната справедливост, от друга страна. От това следва, че принципът на пропорционалност трябва винаги да се прилага във връзка с тълкуването на тези условия, които определят дали може да бъде допусната молба за възстановяване. Не е допустимо да се разглежда резултата от процедурна нередност, като загуба на патент или заявка за патент, отделно във връзка с вида на процедурната нередност и да се допусне заявката поради сериозността на резултата и незначителната степен на нередност, като дължимите указания за отстраняването й не са изпълнени от ПВ, въпреки че условията на чл. 122 на ЕПК не са изпълнени.

Ето защо, настоящият съдебен състав намира, че следва да отмени оспорваното решение и да върне преписката на административния орган за извършване на

дължимите правни действия, като органът следва да се съобрази с порочно развитата се процедура по проверка редовността на искане вх. № 70144362/13.05.2020 за валидизация на EP 2 686 006 B2 на територията на РБ и даването на указания за привеждане на искането, обективизирано в заявлението с целта му.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ Решение от 22.01.2021 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, с което се оставя без уважение искане за възстановяване на срока по чл. 72в, ал. 1 във вр. чл. 72в, ал. 5 от ЗППМза подаване на искане за валидизация на територията на РБългария на европейски патент /EP/ с рег. № EP2686006 „състав, включващ диаминооксидаза за превенция симптомите на махмурлък“, по жалба на Dr H. E., S.L., чрез ПИС Ф. Б..

ВРЪЩА преписката на председателя на Патентно ведомство за произнасяне, при съобразяване с указанията на съда.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия: